

Do milijardu tona rude nikla u Mokroj Gori, od kojih je 300 miliona tona odmah eksploatabilno - a vredi 7,5 milijardi dolara, i ovog puta pokušava da dođe još jedna "firmica" sa osnivačkim ulogom od hiljadu dinara!

Na putu ka ostvarivanju ideje da se ruda nikla kopa u Mokroj Gori i transportuje do "Feronikla" u Gnjilanu, na Kosovu, gde bi se prerađivala, sve je manje prepreka. One glavne, zakonske, uklanja država Srbija, odnosno njena zakonodavna vlast: Skupština Srbije usvojila je izmene Zakona o rudarstvu prema kojima se "lokalna zajednica", odnosno građani i njihova lokalna vlast, više ne pitaju hoće li se na njihovoj teritoriji vršiti geološka istraživanja i otvoriti neki rudnik ili ne.

To, sada ukinuto zakonsko pravo, svojevremeno su iskoristili građani i vlast u Topoli, Trsteniku, Aranđelovcu, Užicu, Čajetini i Mokroj Gori, kada su se usprotivili i zaustavili već odobreno istraživanje rude nikla na svojim teritorijama.

"Kopernikanski obrt" u najnovijem pokušaju "ubistva" prirode i ljudi u Srbiji - dešava se u "bermudskom trouglu" korporativnog kapitala, izvršne i zakonodavne vlasti u Srbiji! U tom trouglu - treba da nestanu čitavi delovi Srbije, onakve kakvu znamo, i da se pretvore u milijarde novčanica, za koje takođe znamo kako se dele. Novost u ovom ipak "paklenom planu" je u sledećem: na bunt građana i struke protiv eksploatacije rude nikla, koja se nigde u svetu nije dokazala bezbednom, vlast će odgovoriti da je prerada rude nikla moguće štetna po zdravlje i životnu sredinu i da, zbog toga, neće dozvoliti preradu u Srbiji!

Rudu će samo iskopavati i transportovati do najbližih postrojenja za preradu. Gde? U "Feronikl", na Kosovu.

A, zar je realno da se u toliko veliki posao, koji se meri milijardama dolara i milionima ljudskih života koji mogu biti ugroženi, ulazi sa "firmom" koja raspolaže sa 1.000 dinara osnivačkog uloga? To je u Srbiji - realno: najnoviji pretendent na geološko istraživanje u Mokroj Gori, jeste "Global mining internacional" d.o.o. iz Beograda, firma koju je 18.novembra prošle godine osnovao Branislav Radošević. Mesec dana po osnivanju - "globalni rudar" je od Zavoda za zaštitu prirode Srbije zatražio "uslove za zaštitu prirode za istraživanje rude gvožđa i pratećih metala".

Preduzetnička "ingenioznost" - da se ne traži nikl, "nego gvožđe za železaru u Smederevu", stručnjake Zavoda za zaštitu prirode nije impresionirala niti "patriotski" privolela da ne poštuju zakon! Naprotiv: zahtev "Global mininga" je odbijen, a "rudaru" sa hiljadu dinara u džepu - za posao istraživanja vredan najmanje 1,2 miliona evra, preostaje pravo žalbe na rešenje.

Zavod za zaštitu prirode zaista je poslednja institucionalna prepreka u Srbiji koju će, nema sumnje, svetski korporativni kapital pokušati da savlada. Ako ne mogu da podmite

stručnjake ovog Zavoda, a ne mogu, izvesno je da će u saradnji sa "kooperativnim" ministrima i poslanicima, pokušati da promene zakon u Skupštini Srbije, kao što su promenili Zakon o rudarstvu.

Nemogućim se čini i da će se ruda nikla od Braneškog Polja, nedaleko od Mokre Gore, vozom prevoziti do Gnjilana, a zatim i autoputem koji će se od Požege graditi baš do Mokre Gore, odnosno do granice sa Republikom Srpskom.

Zato što se na teritoriji Vardišta, odnosno Višegrada, nalazi još veća količina rude nikla nego u Mokroj Gori!

Ali, Skupština Republike Srpske - nije svoje građane i lokalne vlasti - razvlastila prava da odlučuju o svojoj sudbini, pa je Skupština Višegrada zabranila istraživanje i eksploataciju rude nikla na svojoj teritoriji. Na žalost i "Srbijanikla", firme koju granice ne zanimaju, kada je u pitanju nikl, a koju su osnovali Radomir Vukčević iz Australije i Ana Kolarević iz Crne Gore, sestra Mila Đukanovića.

izvor: iskra.co